

SENSATION!

Rumsfeld undskylder overfor Saddam

Rumsfeld: Undskyld Saddam. Jeg er ked af, at jeg blev så hidsig!

Saddam: Det skal du ikke tænke på, Rummy. Vil du have en øl?

Uddelt ved fredsdemonstrationen i København, den 15. februar 2003.

DESVÆRRE, det var en joke. Ovenstående billede er fra **oktober 1983**, hvor den amerikanske regerings særlige udsending **Donald Rumsfeld** mødtes med **Saddam Hussein** som optakt til en senere amerikansk våbenhjælp, der bl.a. inkluderede leverancer af materialer til kemiske våben til brug i krigen imod Iran. I samme periode arbejdede andre regeringsrepræsentanter i kælderen i Det hvide Hus, under ledelse af daværende vicepræsident **George Bush** og oberstløjtnant **Oliver North**, på at skaffe hjælp til Contra-bevægelsen i Nicaragua gennem ulovligt våbensalg til Iran. Den operation blev i midten af **80'erne** kendt som »Iran-Contra-skandalen«, og den sendte flere amerikanske topembedsmænd i fængsel, blandt andre **Elliott Abrams**.

I dag er Elliott Abrams tilbage i Det hvide Hus som medlem af det nationale sikkerhedsråd. Han tilhører kredsen omkring vicepræsident **Dick Cheney** og forsvarsminister Rumsfeld, hvor man også finder viceforsvarsminister **Paul Wolfowitz**; forsvarsrådgiver **Richard Perle**; vicepræsidentens sikkerhedsrådgiver **Lewis Libby**; vicepræsidentens udenrigspolitiske rådgiver **Eric Edelman**; stabsmedlem i Det hvide Hus, **Zalmay Khalilzad**; udenrigsrådgiver **David Wurmser**; mellemøstrådgiver **Meyray Wurmser**; Pentagons budgetchef **Dov Zakheim**; forsvarsrådgiver **Douglas Feith** m.fl.

I den amerikanske presse går disse herrer under fællesbetegnelsen »kyllingehøgene«. De har aldrig selv båret en militæruniform, men det er dem, der råber højest med et krav om en krig imod Irak.

En »ikke så ny« sikkerhedsdoktrin

Ifølge præsident **George W. Bush**'s eget udsagn var det terrorangrebene i New York og Washington den **11. september 2001**, der fik ham til at indse »nødvendigheden« af en ny amerikansk sikkerhedspolitik, hvor diplomati og afskræk-

kelse erstattes af »præventive« militære angreb på potentielle fjender som f.eks. Irak, Iran og Nordkorea, også kaldet »Ondskabens Akse«. Mens denne tankegang måske var ny for præsidenten, så var den for kredsen af »kyllingehøge« omkring ham en politik, der havde været under forberedelse i mange år.

Allerede i **1990**, umiddelbart efter Berlinmurens fald, udarbejdede en kreds af rådgivere omkring daværende forsvarsminister Dick Cheney et forslag til en ny amerikansk sikkerhedspolitik, der skulle baseres på »præventive« militære indgreb i stedet for afskækkelse. Cheney's rådgivere hed dengang Wolfowitz, Libby, Khalilzad og Edelman. I foråret **1992** dukkede gruppens sikkerhedsdoktrin op i et udkast til en ny amerikansk forsvarsplanlægning. Udkastet blev »lækket« til *The New York Times*, og den demokratiske senator **Joseph Biden** kaldte forslaget for et utilsløret forsøg på at etablere et amerikansk imperium, et »Pax Americana«.

I **1996** blev Donald Rumsfeld bedt om at udarbejde en rapport over fremtidens sikkerhedstrusler imod USA. Her optrådte for første gang begrebet »slyngelstater«, forløberen for »Ondskabens Akse«. Clinton-regeringen gjorde aldrig brug af Rumsfelds anbefalinger. Samme år udarbejdede Richard Perle, Douglas Feith, David Wurmser og Meyray Wurmser m.fl. en rapport til Israels regeringsleder **Benyamin Netanyahu** med titlen »Clean Break«. Den indeholdt detaljerede anvisninger på, hvordan **Oslo-fredsprocessen** kunne lægges i graven, samt hvorledes et »regimeskifte« i Irak skulle være første skridt i destabiliseringen af Israels fjender i Syrien, Libanon, Saudiarabien og Iran.

I **1998** dukker kravet om et »regimeskifte« i Irak atter op i et åbent brev til præsident Clinton, underskrevet af Richard Perle, Elliott Abrams, Douglas Feith, Paul Wolfowitz, Donald Rumsfeld, Zalmay Khalilzad, Dov Zaheim, David Wurmser m.fl.

vend!

Schiller Instituttet

Postboks 2613, 2100 København Ø, tlf.: 35 43 00 33, fax: 35 43 87 57, www.schillerinstitut.dk, si@schillerinstitut.dk

I september 2000, få måneder før præsidentvalget, samledes alle trådene i en rapport med titlen »En genopbygning af USA's Forsvar: Strategi, Styrker og Ressourcer for et Nyt Århundrede«. Den indeholdt alt fra »præventive« militære angreb til »regimeskifte« i Bagdad, og blev i store træk grundlaget for den senere Bush-regerings nye sikkerhedsdoktrin. Forfatterne hed bl. a.: Paul Wolfowitz, Lewis Libby og Dov Zakheim.

Dick Cheney og Donald Rumsfeld og deres hær af »kyllingehøge« er nutidens frontkæmpere for en amerikansk ideologisk fraktion, der siden 50'erne har næret en utopisk forestilling om etableringen af et amerikansk imperium. De har tidligere velsignet verden med Cubakrisen og Vietnamkrigen. Inderkredsens »tænkere« er bl.a. **William Yandel Elliott**, og hans elever **Henry Kissinger**, **Zbigniew Brzezinski** og **Samuel P. Huntington**. Sidstnævntes berømte bog »Civilisationernes Sammenstød« er desværre blevet et ganske dækkende begreb for det mareridt, et angreb på Irak vil lede til.

Et andet Amerika

Men der findes et andet USA. Størstedelen af den amerikanske befolkning, hovedparten af de ledende politiske og militære institutioner, der har deres rod i den amerikanske republik og idealerne fra den amerikanske revolution, deler ikke »utopisternes« fantasier om et verdensimperium.

En af de højestråbende repræsentanter for dette »andet Amerika« er den demokratiske præsidentkandidat **Lyndon LaRouche**. Han har i skrift og tale taget krystallklar afstand fra enhver tanke om et angreb på Irak og han har gentagne

gange krævet, at Dick Cheney og hans »kyllingehøge« bliver frataget deres politiske indflydelse i Washington før de får verden kastet ud i et ragnarok.

Som den eneste har Lyndon LaRouche konsekvent peget på den underliggende årsag til »utopisternes« hastværk med etableringen af et militært baseret verdensimperium. Den amerikanske økonomi er i sidste fase af et mangeårigt, langstrakt sammenbrud. Og det vil trække hele den »globaliserede« og »dollariserede« verdensøkonomi med sig i dybet. Det nye amerikanske imperium skal i »utopisternes« fantasiverden erstatte den gamle økonomiske verdensorden.

Derfor har et krav om fred ikke tilstrækkelig vægt, medmindre det også indeholder forslag til en løsning af den globale økonomiske krise.

Lyndon LaRouche og **Schiller Instituttet** har siden Berlinmurens fald i 1989 arbejdet for den politiske virkeliggørelse af et projekt, der står i diametral modsætning til »utopisternes« verdensimperium.

Lad Europa, Asien og USA gå sammen i opbygningen af et gigantisk infrastrukturnet, der fysisk og økonomisk sammenbinder nationerne på hele det eurasiske kontinent. Vi kalder det Den eurasiske Landbro. Denne landbro skal knyttes til lignende infrastrukturprojekter i Nord- og Sydamerika og Afrika.

Den eurasiske Landbro er ikke en utopi. Kina er allerede dybt engageret i en infrastrukturopbygning større end noget verden hidtil har set. Denne gigantiske økonomiske satsning vil blive den økonomiske motor for det nordøstlige Asien i de kommende mange år. Hvis vi i Vesten mener alvor med fredelig sameksistens, og ønsker at komme ud af vores egen økonomiske krise, så slutter vi os til den proces.

Den eurasiske Landbro

Lad os skabe fred gennem økonomisk udvikling!

- ☐ Jeg vil gerne have tilsendt et prøveeksemplar af Schiller Instituttets nyhedsbrev Agro-Nyt
- ☐ Jeg vil gerne kontaktes angående møder og aktiviteter
- ☐ Jeg vil gerne have flere flyveblade til uddeling

Navn: _____ Adresse: _____

Postnr./by: _____ Telf.: _____

Send til: Schiller Instituttet, Postboks 2613, 2100 København Ø - eller fax: 35 43 87 57

www.schillerinstitut.dk

eget tryk